

3. Zarzut trzeci: „W przedmiocie bezpodstawnego wzbogacenia — naruszenie prawidłowości postępowania”.

W tym względzie skargi nie można uznać za wniesioną po upływie terminu, ponieważ w oparciu o odcinek wynagrodzenia nie można było w żaden sposób sprawdzić obecności elementów odnoszących się do rozpatrywanego zarzutu. Wnosząca odwołanie mogła zarzucić Komisji bezpodstawne wzbogacenie dopiero w chwili otrzymania przez nią decyzji o wypłacie emerytury, czyli w dniu 26 maja 2010 r. Wnosząca odwołanie nie posiadała bowiem nigdy pełnej wiedzy na temat wpłaconych składek, gdyż nigdy nie otrzymała od właściwych służb Komisji odpowiednich informacji. Zostało ponadto przypomniane, że Komisja otrzymała odpowiednik aktuarialny składek emerytalnych wpłaconych uprzednio do INPS we Włoszech, poprzez przeniesienie odnośnych praw do wspólnotowego systemu emerytalnego, co skutkuje w przypadku wnoszącej odwołanie brakiem równowagi między otrzymywaną emeryturą a składkami wpłaconymi w trakcie jej kariery. W ten sposób organy Komisji najpierw przyjęły określoną

wysokość składki a następnie uznały, że liczba lat jest niższa niż ta, która odnosi się do rzeczywistej kariery wnoszącej odwołanie, prowadząc do powstania bezpodstawnego wzbogacenia Komisji kosztem swoich urzędników.

Postanowienie Sądu z dnia 6 sierpnia 2012 r. — Makhlouf przeciwko Radzie

(Sprawa T-82/12) ⁽¹⁾

(2012/C 295/56)

Język postępowania: francuski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 109 z 14.4.2012.